

2) W razie udzielenia odpowiedzi negatywnej na pytanie pierwsze, czy art. 1 lit. c) dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej] w brzmieniu nadanym dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. zmieniającą dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej] należy interpretować w ten sposób, że jako „reklamę telewizyjną” należy rozumieć również tego rodzaju przekaz zawarty w audycjach lub częściach audycji, w którym nadawca telewizyjny oferuje widzom możliwość udziału w konkursie z wygraną poprzez bezpośrednie wybranie komercyjnego numeru telefonicznego, a więc odpłatnie?

⁽¹⁾ Dz.U. nr L 298, str. 23

⁽²⁾ Dz.U. nr L 202, str. 60

Odwołanie wniesione w dniu 4 maja 2006 r. przez Cementbouw Handel & Industrie BV od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-282/02 Cementbouw Handel & Industrie B.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-202/06 P)

(2006/C 178/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Cementbouw Handel & Industrie BV (Przedstawiciele: W. Knibbeler, O. Brouwer i P.J. Kreijger, lawyers)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony wnoszącej odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 lutego 2006 r., na podstawie którego Sąd:

a) oddalił skargę wnoszącej odwołanie

b) obciążył wnoszącą odwołanie kosztami postępowania

- w razie potrzeby skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez ewentualnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że w wyroku z dnia 23 lutego 2006 r. Sąd Pierwszej Instancji:

a. dokonał błędnej wykładni i błędnie zastosował art. 1, 2 i 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw, zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 1310/97 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) ⁽¹⁾ oraz:

b. naruszył zasadę proporcjonalności oraz dokonał błędnej wykładni i błędnie zastosował art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

W konsekwencji, zdaniem wnoszącej odwołanie, Sąd niesłusznie oddalił jej skargę i potwierdził decyzję Komisji, w zakresie w jakim odrzuciła ona pierwszy projekt zobowiązań wnoszącej odwołanie i Haniel jako niewystarczający.

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 9.7.1997, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Groningen w dniu 2 maja 2006 r. — Essent Netwerk Noord i in. przeciwko Aluminium Delfzijl BV

(Sprawa C-206/06)

(2006/C 178/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Groningen.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Essent Netwerk Noord i in.

Strona pozwana: Aluminium Delfzijl BV.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 25 i 90 WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu ustawowemu, zgodnie z którym krajowi odbiorcy energii elektrycznej są zobowiązani do uiszczania w okresie przejściowym (od dnia 31 sierpnia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r.) na rzecz operatora systemu przesyłowego dopłaty do stawki za ilość energii elektrycznej dostarczonej im na ich potrzeby, przy czym dopłata do stawki podlega odprowadzeniu przez operatora systemu na rzecz spółki określonej przez ustawodawcę i służy obniżeniu kosztów niezgodnych z wymogami rynku, które powstały w konsekwencji zobowiązań lub inwestycji, jakie spółka ta zaciągnęła, względnie przeprowadziła przed liberalizacją rynku energii elektrycznej, a spółka ta
- jest wspólną spółką zależną czterech krajowych wytwórców energii elektrycznej,
 - w przedmiotowym okresie (2000 r.) ponosi jako jedyna odpowiedzialność z tytułu powstałych w tym roku kosztów niezgodnych z wymogami rynku,
 - bezspornie potrzebuje kwoty 400 milionów NLG (181.512.086,40 EUR) w celu pokrycia kosztów za ten rok,
 - jest zobowiązana do odprowadzenia nadwyżki na rzecz ministerstwa, jeżeli wpływy z tytułu dopłaty do stawki przewyższają wspomnianą kwotę?
- 2) Czy uregulowanie przywołane w pytaniu pierwszym spełnia wymogi określone w art. 87 ust. 1 WE/

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalny złożony przez Cour d'arbitrage w dniu 10 maja 2006 r. — Gouvernement de la Communauté française, Gouvernement wallon przeciwko Gouvernement flamand

(Sprawa C-212/06)

(2006/C 178/29)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'arbitrage

Strony w postępowaniu przed sądem

Strona skarżąca: Gouvernement de la Communauté française, Gouvernement wallon

Strona pozwana: Gouvernement flamand

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy system ubezpieczenia usług opiekuńczych, który (a) został ustanowiony przez niezależną wspólnotę państwa federalnego, będącego członkiem Wspólnoty Europejskiej, (b) znajduje zastosowanie do osób zamieszkałych w części terytorium tego państwa federalnego, która podlega kompetencji tej niezależnej wspólnoty, (c) daje prawo do pokrycia przez ten system kosztów związanych z usługami pomocy i usługami pozamedycznymi dla objętych tym systemem osób, które w trwały i poważny sposób mają ograniczoną autonomię, w postaci zryczałtowanego udziału w kosztach związanych z tą sytuacją oraz (d) jest finansowany w części z rocznych składek członków, a w części poprzez dotację z budżetu zainteresowanej niezależnej wspólnoty, stanowi system objęty przedmiotowym zakresem zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 lipca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie⁽¹⁾, określony w art. 4 tego rozporządzenia?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie prejudycjalne: czy wspomniane rozporządzenie, w szczególności art. 2, 3 i 13 oraz, jeżeli znajdują zastosowanie art. 18, 19, 20, 25 i 28, należy interpretować w ten sposób, że przepisy te sprzeciwiają się, aby niezależna wspólnota państwa federalnego, będącego członkiem Wspólnoty Europejskiej przyjęła, w wykonaniu swojej kompetencji przepisy, które ograniczają możliwość ubezpieczenia oraz korzyści wynikające z systemu zabezpieczenia społecznego w rozumieniu tego rozporządzenia do osób zamieszkałych na terytorium, które podlega kompetencji tej niezależnej wspólnoty, a w przypadku obywateli Unii Europejskiej do osób zatrudnionych na tym terytorium, zamieszkałych w innym państwie członkowskim z wykluczeniem osób, które niezależnie od obywatelstwa mają miejsce zamieszkania w tej części terytorium państwa federalnego, która podlega kompetencji innej niezależnej wspólnoty?
- 3) Czy art. 18, 39 i 43 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby niezależna wspólnota państwa federalnego, będącego członkiem Wspólnoty Europejskiej przyjęła, w wykonaniu swojej kompetencji, przepisy, które ograniczają możliwość ubezpieczenia oraz korzyści wynikające z systemu zabezpieczenia społecznego w rozumieniu tego rozporządzenia do osób zamieszkałych na terytorium, które podlega kompetencji tej niezależnej wspólnoty, a w przypadku obywateli Unii Europejskiej do osób zatrudnionych na tym terytorium, zamieszkałych w innym państwie członkowskim, z wykluczeniem osób, które niezależnie od obywatelstwa mają miejsce zamieszkania w tej części terytorium państwa federalnego, która podlega kompetencji innej niezależnej wspólnoty?